

en norsk bank osv. Vi ser det på bryggeriområdet, vi ser det på mejeriområdet, vi ser det på teknologiområdet. På stort set alle områder har vi mere og mere tydeligt denne grænseoverskridende virksomhedsstruktur, og her er de nordiske landes samarbejdskultur og samarbejdsbasis jo af stor betydning.

Udviklingen af EU betyder, at man ikke alene koordinerer sine synspunkter inden for de nordiske lande, men jeg tror også, at vi om få år vil opleve, at vi vil koordinere vores synspunkter ikke alene i de nordiske lande, men også i vores nærområder.

Vi har for ganske nylig set Beneluxlandene stå med et stykke papir med deres syn på, hvad der skal foregå i Nice. De taler med én stemme. Jeg ved ikke, om vi nogen sinde når så langt i det nordisk samarbejde, men vi har dog eksempler på, at vi på nogle områder har trukket på samme hammel og talt med fælles røst.

Jeg tror også, at vi, når taler om den nordiske dimension eksempelvis, vil kunne opleve, at det regionale samarbejde omkring Østersøen vil vise, at der er basis for, at vi taler om ikke med én stemme så i hvert fald i kor i de nordiske lande, de baltiske lande og måske også Polen og andre.

Derfor er der ingen tvivl om, at den udvikling, vi her oplever, er startet, den har taget fart, og nu gælder det bare om at sikre, at det er det nordiske samarbejde, der er udgangspunktet for den videre udvikling.

Jeg synes, at der i denne her rapport er mange spændende ting, og vi skal, som fru Hanne Andersen netop var inde på, vende tilbage til en mere konkret drøftelse af den.

Men jeg ville godt have gjort disse indledende bemærkninger for at understrege, at vi befinder os i en periode i det nordiske samarbejde, hvor vi selvfølgelig for at tilpasse os udviklingen ikke skal have skyklapper på, men sikre os, at det er de nordiske landes fundament, der er basis for de beslutninger og det samarbejde, som omfatter vores region af verden.

Hvis vi ikke gør det, hvis vi ikke selv tager initiativet, så er der andre, der vil gøre det, og så vil beslutningerne blive truffet andre steder, for de vil blive truffet alligevel.

Det nordiske samarbejde har jo noget, som andre internationale fora ikke har, inklusive EU. Det har nemlig en folkelig dimension og en dimension, som betyder samarbejde mellem parlamentarikere i et omfang, som vi ikke kender det i andre internationale fora; en folkelig dimension, som kommer til udtryk i det fremra-

gende skrift, som Foreningen Norden har udarbejdet i forbindelse med vismandsrapporten og diskussionen om Nordens placering i fremtidens Europa.

Det er et fantastisk godt eksempel på den folkelige dimension, som er et særkende i vores samarbejde, og som vi absolut ikke skal underkende.

Jeg synes, at det, vi oplever nu, er, at vi på en række områder ser behovet for et samarbejde.

Lad mig tage en helt konkret sag som IT-området, hvor vi jo nu oplever, at der et behov for, at de nordiske lande i fællesskab gennemfører lovgivninger med fuld liberalisering, privatisering måske også, af hele telesektoren og dermed en styrket forskning; et samarbejde over grænserne for de virksomheder, som i dag tilsammen har gjort sig gældende i den internationale udvikling.

Det, der er sket, er jo, at vi både på IT-området, på medicinområdet, på bioteknologiområdet har etableret et nordisk samarbejde, som er grænseoverskridende, og som har givet genlyd rundt omkring i verden.

Det bærer Ministerrådets arbejde også i nogen grad præg af. Der er virkelig sat penge af og ofret opmærksomhed på den udvikling, som jeg her har tilkendegivet. Det fremgår af ministerens redegørelse i dag, at der specielt på IT-området er sat et konkret beløb af – jeg tror, det er 1 mio. kr. – på forskningsområdet, men at der i det hele taget gøres meget for, at man også på den erhvervs-mæssige side fremmer en udvikling for samarbejde de nordiske lande imellem. Det vil vi gerne tage hatten af for.

Jeg vil også gerne sige, at der på en række andre områder i ministerens redegørelse er nogle gode svingninger. Jeg tænker eksempelvis på den beskrivelse af det kulturelle og det folkelige samarbejde, som fremhæves i redegørelsen.

Jeg synes også, der er nogle gode resultater at pege på. Altså fremstødet med vikingerne i USA er jo en perle simpelt hen, hvor vi har vist, at vi i samarbejde er i stand til at kunne sætte de nordiske lande på dagsordenen i den amerikanske diskussion.

Jeg skal i øvrigt ikke beskæftige mig voldsomt meget yderligere med redegørelsen. Jeg synes som sagt, at der er mange positive ting i den. Jeg vil bare håbe på og bede til, at man i den fremtidige diskussion omkring vores struktur lægger lidt mere vægt på det parlamentariske.